

Sygn. akt II AKa 487/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Zbigniew Kapiński

Sędziowie SA Ewa Jethon

SR (del.) Dariusz Drajewicz (spr.)

Protokolant st. sekr. sąd. Małgorzata Reingruber

przy udziale Prokuratora Anny Adamiak oraz oskarżyciela posiłkowego

(...) Sp. z o.o. w W.

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2020 r.

sprawy R. B.,

syna P. i A. ,

urodzonego w dniu (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 14 września 2018 r. sygn. akt V K 107/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną w punkcie 3 kwotę z tytułu obowiązku naprawienia szkody zmniejsza do kwoty 100 000 (stu tysięcy) złotych;

II. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

III. zwalnia oskarżonego R. B. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa;

IV. zasądza od oskarżonego R. B. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE	
--------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 487/18
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 14 września 2018 r., V K 107/15

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. ***Kierunek i zakres zaskarżenia***

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. **Ustalenie faktów**

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.		Nie dotyczy		
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		Nie dotyczy		

1.6. **Ocena dowodów**

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Nie dotyczy	Nie dotyczy

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Nie dotyczy	Nie dotyczy

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Obrazy art. 7 k.p.k. przez dowolną ocenę wyjaśnień oskarżonego, które znajdują „odzwierciedlenie w materiale dowodowym oraz w wiedzy i doświadczeniu życiowym”, a zostały uznane przez sąd w większości za nieprawdziwe i mające służyć jedynie za linię obrony.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

<p>Nie przekazuje obrońca żadnych argumentów, które mogły przekonać do zasadności jego tezy, że sąd a quo błędnie ocenił depozycje oskarżonego, gdyż nie dał wiary części jego wyjaśnień w zakresie, w jakim neguje on swoje sprawstwo”. Jeżeli obrońca podejmuje się próby wykazania naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.), to nie wystarczy, że tylko odwoła się do afirmacji korzystnych okoliczności dla oskarżonego, przemilczając jednocześnie okoliczności niekorzystne. Ocena dowodów nie może być selektywna, jak proponuje skarżący, ale musi mieć charakter wszechstronny. W taki sposób przeanalizował i ocenił wyjaśnienia oskarżonego sąd pierwszej instancji, przy czym skonfrontował te wyjaśnienia z innymi dowodami i - oceniając je - odwołał się do zasad doświadczenia życiowego. Tym samym zarzut obrońcy jest chybiony.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę przez uniewinnienie oskarżonego albo o uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu apelacyjnego nie są zasadne wnioski apelacji.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Obrazy art. 7 k.p.k. przez dowolną ocenę zeznań świadków W. M.,</p>	<p># zasadny</p>

	<p>R. S., Z. W., S. A., A. C., R. K., J. M., S. S. odnośnie do zeznań potwierdzających wersję oskarżonego w szczególności co do ich dostępu do pojazdów w czasie postoju, jak i też ich dostępu do karty kierowcy.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut jest chybiony. Nie wykazuje skarżący na czym ma polegać naruszenie art. 7 k.p.k. w odniesieniu do wymienionych w zarzucie świadków. Nie jest nawet jasne czemu ma służyć tak skonstruowany zarzut i w jaki sposób ma on doprowadzić do ekskulpowania oskarżonego, skoro sam oskarżony stwierdził, a na co zwrócił uwagę sąd pierwszej instancji, że posiadał własną kartę kierowcy i była ona używana czasami niezgodnie z przepisami w sytuacji, kiedy danemu kierowcy wracającemu z trasy do bazy kończył się dozwolony czas pracy. Wówczas oskarżony udostępniał swoją kartę, którą wkładano do tachografu, aby dotychczasowy kierowca miał wymaganą przerwę po długiej jeździe. Takie udostępnianie karty kierowcy odbywało się jednak pod pełną kontrolą oskarżonego, jako że nigdy nie doszło do zaginięcia lub utraty tej karty, a nadto sam oskarżony potwierdził, że dysponował kartą, aż do chwili dyscyplinarnego zwolnienia. Nie jest możliwe, aby poza wiedzą i kontrolą oskarżonego była używana jego karta, co więcej, aby mogła ona być wykorzystywana przez inne osoby bez zgody oskarżonego.</p>		

Wniosek		
Wniosek o zmianę przez uniewinnienie oskarżonego albo o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z uwagi na niezasadność zarzutu apelacyjnego nie są zasadne wnioski apelacji.		
3-3.	Obrazy art. 7 k.p.k. przez dowolną ocenę zeznań świadka K. N. w zakresie zeznań obciążających oskarżonego, których podstawą są informacje pochodzące od osób trzecich.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Apelujący także nie zdołał zakwestionować prawidłowości oceny dowodowej zeznań K. N. na podstawie wyżej postawionego zarzutu. Nie istnieje żadna zasada dowodowa, która nakazuje odrzucić zeznania świadka ze słyszenia. Dowodem może być zarówno świadek, który widział zdarzenie (testis ex visu), jaki i świadek, który o przebiegu zdarzenia usłyszał od innej osoby (testis ex auditu). Ustawodawca nie wprowadza żadnych norm nakazujących wartościowanie zeznań obu tych kategorii świadków, czy wręcz odrzucenie depozycji złożonych przez tego drugiego. Podlegają one ocenie tak jak każdy		

<p>inny dowód zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 k.p.k. Ocena zeznań K. N., którą przeprowadził sąd a quo, uwzględnia zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego, jak tego wymaga art. 7 k.p.k. Apelujący nie zdołał zakwestionować wiarygodności tych zeznań. Samo twierdzenie, że jest to świadek ex auditu nie stanowi samodzielnej podstawy do uznania, że zeznania świadka są niewiarygodne. Tym samym nie zachodzą okoliczności pozwalające na uznanie trafności poglądów apelującego, które zresztą nie znajdują jakiegokolwiek umocowania normatywnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę przez uniewinnienie oskarżonego albo o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu apelacyjnego nie są zasadne wnioski apelacji.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>Obrazy art. 7 k.p.k. przez dowolną ocenę zeznań świadka K. Z. w zakresie zeznań obciążających oskarżonego i co do dostępu oskarżonego do systemu (...) i samochodów podczas postoju.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

<p>W ocenie skarżącego sąd a quo dopuścił się naruszenia art. 7 k.p.k., gdyż uznał zeznania tego świadka, jak twierdzi skarżący „na niekorzyść oskarżonego, gdzie tylko oskarżony miał mieć dostęp do sytemu (...) i tylko on miał dostęp do samochodów podczas postojów” w sytuacji, gdy świadek ten wskazał, że dostęp ten miał oskarżony i inne osoby (K. N., spedytorzy). Po pierwsze, z treści uzasadnienia sądu pierwszej instancji nie wynika, aby ten sąd zindywidualizował świadka w zakresie autorstwa takiej wprost tezy, którą przedstawia skarżący, a po drugie, skoro nawet sam skarżący twierdzi, że świadek ten złożył zeznania obciążające oskarżonego, to nie sposób przyjąć, że depozycje te należy odczytać, jako zeznania, które ekskulpują oskarżonego, a w tym tylko kierunku może zmierzać apelacja obrońcy. Tym samym zarzut uznać należy za niezasadny.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę przez uniewinnienie oskarżonego albo o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu apelacyjnego nie są zasadne wnioski apelacji.</p>		
<p>3.5.</p>	<p>Obrazy art. 7 k.p.k. przez dowolną ocenę zeznań świadka A. D. co do uznania tych zeznań za nieistotne, podczas gdy mają one</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>

	istotne znaczenie dla sprawy, gdyż potwierdzają wersję wydarzeń wskazywaną przez oskarżonego.	# niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd a quo stwierdził, że zeznania A. D. nie mają znaczenia, bowiem potwierdzają jedynie, że w warsztacie przy ul. (...) w W. naprawiano samochody i naczepy spółki (...), ale nie pozwalają rozstrzygnąć, w którym miejscu dokonywano przepompowania i kradzieży paliwa z pojazdów. Zdaniem skarżącego, z zeznań tego świadka należy wyprowadzić wniosek, że oskarżony nie miał możliwości dokonywania kradzieży, gdyż teren był zamknięty i chroniony. Skoro skarżący stawia zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. w odniesieniu do oceny zeznań tego świadka, zatem dla swej skuteczności zarzut ten wymaga wykazania wad w ocenie tego dowodu, prowadzących do wniosku, że ocena ta przekroczyła granice swobodnej oceny i przemawia w zasadniczy sposób przeciwko dokonaniemu rozstrzygnięciu (por. np. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2018 r., SNO 7/18, LEX nr 2531297). Takich warunków zarzut nie wypełnia. Sąd a quo nigdy nie stwierdził, że czyn miał miejsce w warsztacie przy ul. (...), tylko w okolicach tej ulicy. Jednoznacznie wskazał w swych ustaleniach sąd meriti, że “miejszem kradzieży nie musiał być jeden z warsztatów przy ul. (...), ale mógł to być chociażby pobliski teren np. pobocze drogi”. Nie sposób uznać, aby zeznania wskazanego na wstępie świadka prowadziły do przyjęcia, jako prawdziwej tezy, na</p>		

<p>podstawie której należy wykluczyć sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu, a tym samym, aby ocena wartości jego zeznań była dowolna i prowadziła do naruszenia art. 7 k.p.k. oraz miała wpływ na treść wyroku. Zarzut powyższy jest chybiony.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę przez uniewinnienie oskarżonego albo o uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu apelacyjnego nie są zasadne wnioski apelacji.</p>		
<p>3.6.</p>	<p>Obrazy art. 7 k.p.k. przez dowolną ocenę opinii biegłej M. B. poprzez przyjęcie, że oskarżony „kierował fizycznie samochodem”, kiedy znajdowała się w pojeździe karta kierowcy, podczas gdy biegła jedynie wskazała, że to jej teoretyczne założenie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wbrew zarzutom skarżącego sąd meriti nie stwierdził, że opiniująca ustaliła, iż oskarżony „kierował fizycznie samochodem”. Z treści uzasadnienia wyroku wynika jedynie, że sąd pierwszej instancji z przedmiotowej opinii wyprowadził prawidłowy wniosek</p>		

<p>odnośnie do zakazu udostępniania karty kierowcy i grożącej za to odpowiedzialności oraz niewczytywania karty oskarżonego do systemu. Tym samym nie można zgodzić się z twierdzeniem, że sąd a quo dopuścił się obrazy art. 7 k.p.k., naruszając zasadę swobody oceny dowodu z opinii biegłej, a w szczególności, aby ten dowód został oceniony dowolnie. Skarżący tego nie wykazał, zatem zarzut powyższy nie mógł zostać uwzględniony.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę przez uniewinnienie oskarżonego albo o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu apelacyjnego nie są zasadne wnioski apelacji.</p>		
<p>3.7.</p>	<p>Obrazy art. 7 k.p.k. przez niedostrzeżenie ważnych rozbieżności i uznanie, że system (...) może stanowić dowód „do uznania winy oskarżonego i jedną z jego funkcji jest prawidłowe zbieranie danych o stanie paliwa i kto faktycznie kierował pojazdem w danej chwili, a następnie uznanie, że tenże system może działać niedokładnie, choć jest to właśnie jego główną funkcją i zbliżona dokładność nawet do 2,5 m położenia pojazdów wynika z ujawnionego materiału dowodowego w postaci maila, który został uznany przez sąd pierwszej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	instancji za nieistotny, gdzie uznano, że nie można ustalić dokładnych miejsc kradzieży paliwa”.	
Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Naruszenie art. 7 k.p.k. wymaga wykazania wad w ocenie konkretnego dowodu dokonanych przez sąd orzekający (np. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2018 r., SNO 7/18, LEX). Taki zarzut musi być ściśle określony, a zatem sprecyzowany, w szczególności w odniesieniu do dowodu, który – zdaniem skarżącego – został poddany ocenie dowolnej, a nie swobodnej. Z treści tak sformułowanego zarzutu przez skarżącego nie wynika, który dowód sąd meriti ocenił z naruszeniem art. 7 k.p.k. Ogólne odwołanie się do cech powszechnie znanego systemu (...) nie stanowi wykazania naruszenia 7 k.p.k. Nadto, nie sposób przyjąć, aby sąd a quo przypisał takie cechy temu systemowi, które wskazują na wewnętrzną sprzeczność oceny jego funkcjonowania. Skarżący nie wskazał na konkretne błędy faktyczne lub logiczne w rozumowaniu sądu, które miałyby prowadzić do innej oceny funkcjonowania tego systemu, a nadto w sposób przemawiający przeciwko dokonanemu rozstrzygnięciu. Tym samym zarzut ten jest niezasadny.		
Wniosek		
Wniosek o zmianę przez uniewinnienie oskarżonego albo o uchylenie wyroku i przekazanie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z uwagi na niezasadność zarzutu apelacyjnego nie są zasadne wnioski apelacji.		
3.8.	<p>Obrazy art. 193 § 1 w zw. z art. 167 k.p.k. przez nieprzeprowadzenie z urzędu i „przy braku wniosków dowodowych stron dowodu z opinii biegłego zajmującego się systemami (...) w samochodach ciężarowych i oceny pracy systemu (...).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Aktywność dowodową obrońcy w perspektywie art. 167 k.p.k. uznać należy za jego obowiązek. Nie do zaakceptowania jest taki stan rzeczy, w którym obrońca, zachowując się pasywnie, liczy jedynie na inicjatywę ze strony sądu. Obrońca ma obowiązek realizować linię obrony nie inaczej niż przez inicjatywę dowodową w kierunku przeprowadzania dowodów odciażających reprezentowaną stronę. Podnoszenie zarzutu naruszenia art. 167 k.p.k., w tym wypadku zupełnie chybionego, może wskazywać, że obrońca swe obowiązki realizuje wadliwie przed sądem pierwszej instancji, skoro pozwala sobie na pasywność procesową i oczekuje, że jego obowiązki będzie w obronie oskarżonego realizował sąd. Niezależnie od powyższego, nie wyjaśnia skarżący, jaką okoliczność</p>		

miałby przedmiotowy dowód z opinii biegłego potwierdzić, a która miałby ekskulpować oskarżonego. Dowodów nie przeprowadza się wychodząc z założenia, że być może ich treść będzie mogła mieć jakieś znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności dowód nie może być przeprowadzany niejako "na wszelki wypadek", dla sprawdzenia możliwości wykreowania nowej wersji zdarzeń (por. postanowienie SN z dnia 26 kwietnia 2013 r., III KK 42/13, LEX). W tym stanie zarzut naruszenia art. 193 § 1 w zw. z art. 167 k.p.k. uznać należy za chybiony. Na obrońcy jako kwalifikowanym reprezentancie strony spoczywa obowiązek udowodnienia wysuwanych twierdzeń, a na sądzie zaś obowiązek oceny ich zasadności. Realizacja obowiązku stron wymaga odpowiedniej aktywności w postępowaniu dowodowym, która powinna mieć miejsce przed sądem pierwszej instancji. Reasumując, zarzut powyższy nie mógł zostać uwzględniony.

Wniosek

Wniosek o zmianę przez uniewinnienie oskarżonego albo o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Z uwagi na niezasadność zarzutu apelacyjnego nie są zasadne wnioski apelacji.

3.9.	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść przez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się „inkryminowanych czynów w formie opisanej w wyroku”.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Istota zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych nie może opierać się – jak w przedmiotowej apelacji – tylko na odmiennej ocenie materiału dowodowego i polegać na forsowaniu poglądu odnośnie do własnej oceny okoliczności sprawy, zamykającego się w gołosłownej tezie, że ze zgromadzonego materiału dowodowego nie można wywieść, iż oskarżony jest winny zarzucanego mu czynu. Takie twierdzenie sprowadza się do samej polemiki z ustaleniami sądu a quo wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego rozstrzygnięcia, bez wykazania jakich konkretnie uchybień w zakresie logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego. Nadto, błąd w ustaleniach faktycznych stanowi skutek naruszenia przepisów postępowania, gdyż jeśli sąd przeprowadzi postępowanie, zachowując wszystkie zasady wynikające z przepisów procesowych, to nie powinien poczynić wadliwych ustaleń faktycznych (por. np. W. W., Z. formułowania zarzutów apelacyjnych w obowiązującej procedurze karnej, Prok. i Pr. 2010, Nr 6, s. 46). Skoro skarżący nie wykazał, aby sąd pierwszej instancji dopuścił się obrazy przepisów</p>		

postępowania, gdyż podniesione przez niego zarzuty naruszenia przepisów postępowania okazały się być chybione, to nie można przyjąć, że stan faktyczny ustalono błędnie. Zarzut jest chybiony.	
Wniosek	
Wniosek o zmianę przez uniewinnienie oskarżonego albo o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Z uwagi na niezasadność zarzutu apelacyjnego nie są zasadne wnioski apelacji.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	Zmiana w zakresie obowiązku naprawienia szkody przez zmniejszenie go do kwoty 100 000 złotych.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
W niniejszej sprawie znalazł zastosowanie art. 440 k.p.k. Przepis ten należy do norm nakazujących sądowi odwoławczemu orzekanie niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, jeżeli utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku byłoby rażąco niesprawiedliwe. Chodzi o wyroki dotknięte uchybieniami, niepodniesionymi w zwykłym środку odwoławczym, ale stanowiącymi względne przyczyny odwoławcze, o których mowa w art. 438 k.p.k. (post. SN z 25.10.2017 r., IV KK 311/17, Legalis). Jako że skarżący w treści zarzutów, których jest autorem, nie zawarł istotnych kwestii dotyczących obowiązku naprawienia szkody, należało tę część	

wyroku poddać korekcie z urzędu. Skoro sąd a quo w uzasadnieniu stwierdził, że “oskarżony – samodzielnie bądź współdziałając z innymi nieustalonymi osobami - dokonał przypisanych w wyroku kradzieży”, to oznacza, że korzyść wynikająca z przestępstwa mogła przypaść też innym osobom, a zatem oskarżony nie powinien ponosić wyłącznej odpowiedzialności materialnej. W tych warunkach zachodziła konieczność ingerencji w treść rozstrzygnięcia odnośnie do obowiązku naprawienia szkody poprzez jego zredukowanie do kwoty 100.000 złotych. Pozostaje poza sporem, że stosownie do art. 115 § 4 k.k., korzyścią majątkową jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego, jednakże jej realny wymiar nie powinien w całości obciążać tylko oskarżonego, skoro sąd meriti dopuszcza możliwość udziału innych osób. W innym wypadku wyrok, który nie uwzględniałby takiego stanu, byłby dotknięty wadą, gdyż rażąco naruszałby poczucie sprawiedliwości, a tym samym zasady sprawiedliwej represji. Poszanowanie tym wartości rodziło konieczność redukcji obowiązku naprawienia szkody do wartości wskazanej wyżej, a uwzględnionej w treści orzeczenia.

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

5.1.1.

Przedmiot utrzymania w mocy

Utrzymanie w całości zaskarżonego wyroku poza jego pkt 3.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Powody opisane w pkt. 3 niniejszego uzasadnienia.

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zmiana pkt. 3 zaskarżonego wyroku w zakresie obowiązku naprawienia szkody przez zmniejszenie go do kwoty 100 000 złotych.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Powody opisane w punkcie 4.1. niniejszego uzasadnienia.	

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
5.3.1.4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
Nie dotyczy	
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
Nie dotyczy	
1.10. <u>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Nie dotyczy
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. z uwagi na sytuację materialną oskarżonego oraz wykonanie obowiązku naprawienia szkody zwolniono go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym (art. 624 § 1 k.p.k.).
IV	Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzone od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 1200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

7. PODPIS
Zbigniew Kapiński Ewa Jethon Dariusz Drajewicz (spr.)

1.3. <u>zaskarżenia</u>	<u>Granice</u>		
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana